

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 355/2026-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holíč s. r. o., Poľovnícka 4, Bernolákovo, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. júna 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu a navrhuje, aby ústavný súd zrušil platobný rozkaz sp. zn. 7Up/754/2025 z 1. júla 2025. Eventuálne sťažovateľka navrhuje, aby jej ústavný súd priznal finančné zadostučinenie a trovy konania.
2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že okresný súd vydal 1. júla 2025 platobný rozkaz sp. zn. 7Up/754/2025, ktorým zaviazal sťažovateľku v postavení žalovanej a žalovaného [REDACTED] spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 47 000 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Uplatnený nárok sa týkal majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných ako manželov, teda ide o nerozlučné procesné spoločenstvo žalovaných.
3. Žalovaní podali proti platobnému rozkazu odpor, ktorý bol uznesením vyššieho súdneho úradníka 18. augusta 2025 odmietnutý.
4. Žalovaný [REDACTED] podal proti uzneseniu o odmietnutí odporu sťažnosť, na základe ktorej okresný súd zrušil uznesenie o odmietnutí odporu proti nemu a vec vrátil na ďalšie konanie. Uznesenie o odmietnutí odporu sťažovateľky sa stalo právoplatným napriek tomu, že pri nerozlučnej povahe predmetného sporu nekoná každý zo žalovaných (manželov) sám,

ale úkony jedného z účastníkov majú právne účinky aj pre všetkých ostatných účastníkov na tej istej strane sporu. Následne okresný súd upovedomil žalovaných, že vec postúpil vecne a miestne príslušnému Okresnému súdu Pezinok. Tento súd nariadil termín pojednávania výlučne žalovanému [REDACTED].

5. Právna istota sťažovateľky je narušená vedeným exekučným konaním.

6. Okresný súd porušil svoju povinnosť v zmysle čl. 46 ods. 2 ústavy *in fine*. Nezrušením platobného rozkazu proti obom žalovaným okresný súd porušil právo na spravodlivý súdny proces.

7. Sťažovateľka žiada nariadiť odklad vykonateľnosti uznesenia o odmietnutí odporu alebo jeho zrušenie.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd zdôrazňuje, že v ústave a zákone č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) má presne definované právomoci, ktorých uplatnenie je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 43 ods. 1 a § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

9. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na neurčitosť petitu ústavnej sťažnosti, v ktorom sťažovateľka neoznačila žiadne konkrétne rozhodnutia všeobecných súdov, ktorými podľa jej názoru došlo k porušeniu jej označených základných práv, ale namieta len všeobecne okresný súd (bod I petitu) a súčasne navrhuje zrušenie platobného rozkazu (bod II petitu).

10. Ďalšou podstatnou (osobitnou) náležitosťou ústavnej sťažnosti je jej odôvodnenie, od ktorého kvality sa v zásade odvíja možnosť prieskumu ústavného súdu. Dôvody ústavnej sťažnosti preto musia korešpondovať s jednotlivými namietanými porušeniami základných práv alebo slobôd. Súčasne je potrebné uviesť, že účelom obligatórneho zastúpenia advokátom v konaní o ústavnej sťažnosti je zabezpečiť zrozumiteľné skutkové a právne vymedzenie namietaného porušenia ústavných práv sťažovateľa v podobe náležitej argumentácie. Prihliadajúc na už uvedené, ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť obsahuje zmätočnú sťažnostnú argumentáciu, ktorá nekorešponduje s petitom sťažnosti. Sťažovateľka žiada zrušiť platobný rozkaz, proti ktorému podala odpor, ktorý bol okresným súdom odmietnutý. V odôvodnení sťažnosti však kritizuje predovšetkým uznesenie okresného súdu, ktorým na základe sťažnosti žalovaného (manžela sťažovateľky) zrušil platobný rozkaz len vo vzťahu k nemu, čo odporuje charakteru úkonu účastníka konania v rámci nerozlučného spoločenstva vyplývajúceho z majetkového sporu týkajúceho sa bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo v konečnom dôsledku spôsobilo, že vo vzťahu k sťažovateľke platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a stal sa exekučným titulom.

11. Rozsah nedostatkov odôvodnenia ústavnej sťažnosti je taký, že ústavný súd nemal priestor na to, aby svojím zásahom (či už vo forme výzvy na doplnenie ústavnej sťažnosti, alebo vlastnou aktivitou) odstránil tieto nedostatky ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa týkalo najmä esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (petitu, nedostatočného odôvodnenia), teda podstaty ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľku nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019, I. ÚS 351/2019).

Označené nedostatky zákonom ustanovených náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti, na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom. Iný postup ústavného súdu by neprípustne znevýhodnil iných právne zastúpených sťažovateľov, proti ktorým sa štandardne uplatňuje rovnaký prístup, ako k sťažovateľke v tomto prípade. Napokon právnomu zástupcovi sťažovateľky boli obdobné nedostatky pri koncipovaní ústavných sťažností vytknuté ústavným súdom už opakovane (pozri IV. ÚS 34/2025, II. ÚS 328/2025, I. ÚS 220/2024, I. ÚS 167/2024).

12. Ústavný súd zdôrazňuje, že nedostatok zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti, keďže zákon o ústavnom súde v § 56 ods. 3 upravuje možnosť vyzvať na odstránenie nedostatkov sťažnosti, neukladá však ústavnému súdu povinnosť tak urobiť, a to predovšetkým za situácie, pokiaľ je sťažovateľka právne zastúpená.

13. Vzhľadom na nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

14. Vo vzťahu k porušeniu práv sťažovateľky platobným rozkazom ústavný súd dodáva, že vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ústavy by nemohol poskytnúť sťažovateľke požadovanú ústavnú ochranu ani v prípade perfektnej ústavnej sťažnosti. Proti napadnutému platobnému rozkazu mohla sťažovateľka podať odpor (čo aj podľa svojich nepreukázaných tvrdení využila), ktorý okresný súd odmietol. Proti odmietnutiu odporu bola zas prípustná sťažnosť, na základe ktorej okresný súd zrušil platobný rozkaz vo vzťahu k žalovanému. Právomoc okresného súdu rozhodnúť o odpore a následne o sťažnosti, pričom tieto rozhodnutia sťažovateľka ústavnou sťažnosťou nenapadla, v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu, a preto by ústavná sťažnosť mohla byť odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako neprípustná. Vo vzťahu k platobnému rozkazu by prichádzalo do úvahy aj odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde, keďže tento bol vydaný 1. júla 2025 a odpor sťažovateľky bol odmietnutý uznesením z 18. augusta 2025. Ústavný súd opakovane vyslovil, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv (I. ÚS 109/06) a nedodržanie lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene.

15. K namietanému porušeniu práva podľa čl. 46 ods. 2 ústavy ústavný súd dodáva, že táto ústavná norma upravuje primárne právo toho, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, obrátiť sa pri splnených podmienkach na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, čo s právnou vecou sťažovateľky nijako nesúvisí.

16. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľky z dôvodov už bližšie ozrejmenej v tomto uznesení ústavný súd nemohol vyhovieť ani jej návrhu na odklad vykonateľnosti, keďže zo systematického výkladu právnej úpravy tohto inštitútu vyplýva (pozri § 131 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pozn.), že pozitívne rozhodnutie o takomto návrhu implicitne prichádza do úvahy vtedy, ak ústavný súd prijme ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie.

17. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky (vrátane jej eventuálneho návrhu na priznanie finančného zadosťučinenia) v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu